

Slovenski dom

Štev. 13.

V Ljubljani, torek 17. januarja 1939.

Leto IV

Velik govor preds. dr. Stojadinoviča o volivni zmagi, o hrvaškem vprašanju, o urejanju notranjih razmer, o nalogah narodne skupščine in o slogi v JRZ:

„Narodna skupščina - to smo mi“

Belgrad, 17. januarja. m. Po večeršnjem prvem sešanku narodne skupščine, ki jo je vodil najstarejši poslanec Mihajlo Stojadinović in na katerem so poslanci izročili svoja polnomočja zaradi verifikacije mandatov, bo v narodni skupščini danes druga seja. Na seji bo izvoljen verifikacijski odbor, ki bo pregledal vsa izročena poslanska polnomočja ter proučil vse ostali volivni material, ki se nanaša na izvolitev posameznih poslancev. Na predsednika verifikacijskega odbora padejo takoj po izvolitvi vse funkcije za častnega predsednika ter ostanejo v njegovih rokah vse do izvolitve stalnega skupščinskega predsedništva.

Od slovenskega bosta v verifikacijskem odboru poslanca dr. Ogrizek in dr. Šmajd, njuna zastopnika pa poslanca g. Bajlec in g. Gajšek.

Na sinočnjem sešanku poslancev JRZ je imel velik govor tudi predsednik vlade in zunanji minister dr. Milan Stojadinović. Med burnim pozdravljanjem je govoril:

»Moja prva beseda naj bo beseda globoke zahvale vam vsem, ki ste se tako hrabro in junaško borili pri volitvah. Zahvaljujem se vam za ta boj, ki ni bil boj za osebo, temveč boj za program in boj za veliko in krepko kraljevino Jugoslavijo. Vzdržali smo težko volivno borbo, tako težko, kakor mislim, da je ni nobena vladna večina imela še doslej prestopiti. Mislim, če bodo jutri razpisali na Angleškem volitve, da ne bodo imeli tam večje svobode s strani oblasti in s strani vlade, kakor smo jo mi to pot dali našim političnim in strankarskim nasprotnikom. (Tako je!) Pri teh volitvah smo dokazali, da zna vlada, ki res čuti potrebo po narodnih svobodah, izvajati tudi nazadnjaške zakone pametno in tako smo tudi mi delali cela tri leta. Spominjate se, kako so nekoč izvajali politične zakone. Kako so izvajali zakon o zborovanju in združevanju, ko je imel oblast Peter Živković, zdaj prijatelj in zaveznik dr. Mačka. Zdaj so naše roke ostale pri teh volitvah čiste krvi, čiste nasilja in čiste sleherne volivne korupcije. Volitve so potekle v svobodi, v miru in redu. Zato naših števil volivnega rezultata tudi nihče ne more osporovati. Dobili smo 1.650.000 glasov. Nekateri pravijo, da je Jevtič imel leta 1935 približno ravno tako 1.700.000 glasov, opozicija in dr. Maček pa 1.100.000 glasov. Zato so rekli, da je vlada ohranila isto število, opozicija je pa dobila 200.000 glasov več. Če že hočemo zbirati in primerjati števila, lahko rečemo, da je leta 1935 bil Jevtič proti Mačku in takrat je Jevtič imel 1.700.000 glasov, Maček pa 1.100.000 glasov. To pot sta bila Jevtič in Maček skupaj. Torej bi morala leta 1938 imeti Maček in Jevtič skupaj 2.800.000 glasov. Toda namesto 2 milijona 800.000 glasov so dobili Maček, Jevtič, Peter Živković in 11 drugih plusov ne 2.800.000, temveč vsega skupaj 1.300.000 glasov. To se pravi, da sta Maček in Jevtič strašno nazadovala v primeru z letom 1935.

Neizpodbitno dejstvo je, da je naša lista dobila 300.000 glasov več kakor vsi tisti, ki so se združili ali razdružili pri volitvah 11. decembra. (Viharno odobravanje in ploskanje.) Mi smo dobili 300.000 glasov več, proti nam je pa bila 11 strank in 11 programov. Toda če nam nihče ne more osporovati števila volivnega rezultata, smemo mi z vso pravico osporovati število in rezultate na drugi strani. Tisti, ki boste v verifikacijskem odboru, boste videli, da so naši zastopniki v glavnem volivnem odboru izpovedali, da ni bilo za pristaše

JRZ volivne svobode v velikem delu savske in primorske banovine. Na nekaterih voliščih se niso niti trudili, kako bi goljufali, temveč so kar prepisali volivne sezname od A do Ž. V teh krajih je 100% volivcev glasovalo za dr. Mačka. Kjerkoli so bili naši zastopniki, so bili tudi volivci naše liste.

V vrsti izdanih ukrepov je tudi aretacija šestih poveljnikov in voditeljev Hrvatske državljanske zaščite v Zagrebu. Dr. Maček je izdal 13. t. m. letak, da pojasni to zadevo. In v tem letaku je tudi stavke, ki se nanaša in tiče nadškofa dr. Alojzija Stepinca. Neke lažna vest je preslepila radijsko postajo, češ da je dr. Stepinac glasoval za našo listo. Ta vest ni bila točna. Dr. Stepinac ne pripada nobeni politični stranki. Pozneje je glasoval za dr. Mačka. Dr. Maček pa pravi, da gre na dan volitev 11. decembra zahvala Hrvatski državljanji zaščiti v Zagrebu, da niso takrat razrušili nadškofije in samostana Dominikance na Maksimiru. To se pravi, da je že lažna vest, da je nekdo glasoval za listo dr. Stojadinoviča, če tudi je bil ta nekdo, tako visoka osebnost, zadostala, da bi vse njegov dvorec prišel v nevarnost razdejavanja, ker se je predrznil glasovati za listo dr. Stojadinoviča. V kakšnem strahu in pod kakšnim nasiljem so morali živeti naši pristaši v Hrvatskem Zagorju ali po samotnih dalmatinskih otokih, če je bil katoliški zagrebški nadškof dr. Stepinac v taki življenjski nevarnosti? Dr. Mačku ni bilo potrebno nasilje. Toda tudi dr. Maček mora vedeti, da so ti volivni izidi kljub njegovemu nasilju dali našo listo v primorski banovini 20% in v saviški 18% volivcev in absolutno večino v 10 okrožjih savske banovine. Zato moremo reči, da bomo pazili na te naše glasove in volivce, da bodo popolnoma varni na svojem domu in v svoji službi. Red v državi bo prva zahteva v naši notranji politiki.

Naša želja je, da tudi ti isti brat Hrvat, ki je glasoval za dr. Mačka, vzljubi veliko in lepo Jugos-

lavijo kot svojo in našo skupno domovino. Mi želimo ureditev vseh naših notranjih vprašanj in z njimi se bomo tudi bavili. Toda vse te ureditve se morajo izvesti po določenih pogojih in prvi izmed teh pogojev je, da se more to zahtevati samo v mejah velike in nedeljive Jugoslavije. Drugi pogoj je, da morajo vse te ureditve služiti utrditvi in povzdigi našega ljudstva, tretji pogoj je pa, da morajo osnovna načela, na katerih stoji naša država, ostati nedotakljiva. Pokazati moramo svojim prijateljem in nasprotnikom, da smo predvsem složni, da smo disciplinirani in enotni. Današnja seja v narodni skupščini, ta naša prva klubska seja in današnja izvolitev dr. Korošca za predsednika senata najbolje kaže, da je v naši troednosti — oprostite, da se izrazim v pravoslavnem jeziku — treh hierarhov popolna edinstvo. Prav tako je tudi pri nas vseh. Mi lahko spremenimo svoje postojanje, kakor jih spremenijo stražniki na straži, toda naša smer in naš program ostaneta ista. Ko pogledamo danes ta morje poslancev, ki tvorijo večino, lahko rečemo: Narodna skupščina, to smo mi! (Viharno odobravanje in vzkliki: Tako je!) Seveda bomo tovariško ravnali tudi z našo opozicijo in jo negovali, kajti opozicija je koristna v vsakem parlamentu, vendar z željo, da se ne poveča in da po možnosti v državi napreduje kakor rak. Glejte, da ne izgubimo zaupanja, ki ste ga pridobili. Truditi se moramo, da ga še povečamo, da stranko še bolj utrdimo, da bo nositeljica vse naše politike. Ne smemo pozabiti, da stojimo tu po zaslugi zaupanja kr. namestništva.

Zato želim hkratu izreči naše globoke spoštovanje vzvišenemu kraljevskemu domu in visokemu kr. namestništvu in skleniti svoj govor z besedami: Zivel Nj. Vel. kralj Peter II. Zivel Nj. kr. Vis. knez namestnik Pavle Zivela kraljevska namestnika! Zivela Jugoslavija! Zivela JRZ!

Nemško - madžarski razgovori v Berlinu

Berlin, 17. jan. o. Madžarski zunanji minister Czaky je včeraj imel dve uri dolg razgovor z nemškim zunanjim ministrom Ribbentropom. Potem je bil sprejet v novi kancelski palači pri Hitlerju. Na sestankih pri Ribbentropu in pri Hitlerju so se razgovorili o vseh vprašanjih, ki se tičejo razmerja med Nemčijo in med Madžarsko. Glavne točke razgovora so po verjetnih poročilih bile naslednje:

1. Izstop Madžarske iz Zveze narodov.

2. Spor med Madžarsko in med češkoslovaško, glede katerega zahteva Nemčija, da se obe državi sporazumejo in držita določil dumaške razsodbe.

3. Ureditev položaja za 600.000 Nemcev, ki žive

na Madžarskem in glede katerih zahteva Nemčija, da morajo dobiti vse pravice.

4. Madžarski odnosi s sosedama Romunijo in Jugoslavijo, glede katerih Nemčija želi, da bi se čim bolj zboljšali.

Nemški tisk piše ob teh razgovorih, da je po obisku zunanjega ministra Czakya treba pričakovati ostrejši protikomunistični politiki na Madžarskem. Izstop Madžarske iz Zveze narodov je po pristupu Madžarske k zvezi proti Kominterni nujen, saj ne gre, da bi zaostopni države, ki je članica te zveze, sedel v Zenevi za isto mizo z zastopnikom sovjetske Rusije.

Nezadržno napredovanje Francove vojske

Salamanca, 17. jan. o. Nacionalistična vojska je včeraj zavzela Cerbero, važno železniško in cestno križišče na poti do Barcelone. Francove čete prodirajo od Cerbere po cesti proti Igualadi, ob morju od Tarragone proti Villanovi, ki leži na pol poti med Tarragono in Barcelono, na severu pa pod Pireneji. Z zavzetjem Cerbere je zlomljena druga rdeča obrambna črta pred Barcelono. Pričakovati je treba, da bo zlom te obrambe Francovo napredovanje še pospešil.

Salamanca, 17. januarja. o. Vrhovno poveljstvo poroča: Naše čete so danes zavzele važno križišče, ki veže Cerbero z Barcelono. Zavzeli smo Bellprat in Maucos, postojanke, ki so zelo velikega vojaškega pomena. Včeraj je bila v Tarragoni na

prostem maša, kateri so prisostvovali vse vojaške in civilne oblasti ter ogromno število prebivalstva. Po maši je armadni general Solchaga nagovoril množico, ki ga je navdušeno pozdravljala. Z Tarragono smo zavzeli več skladišč petroleja ter ogromno število vojnega materiala. Z zavzetjem Tarragone smo zajeli 40.000 rdečih vojakov. Nadalje smo zavzeli mesta Cracet, Rocafort in Mountlegre ter druga manjša naselja. Na južnem bojišču so rdeči prešli v protinapad, bili pa so po hudem boju prisiljeni na umik z velikimi izgubami. Mi smo na tem delu bojišča zajeli nad 300 rdečih in dobili večjo količino vojnega materiala. Naša letala so bombardirala letališče Palamos, kjer so uničila nekaj sovražnih letal in povzročila požar na letališču, ki je uničil vse poslopje.

Angleški zunanji minister poroča o razgovorih v Rimu

Zeneva, 17. januarja. o. Angleški zunanji minister lord Halifax je včeraj imel v prostorih Zveze narodov sejo s francoskim zunanjim ministrom Bonnetom. Razgovor, ki so se ga udeležili sodelavci obeh ministrov, je trajal tri ure. Na njem je Halifax poročal o razgovorih v Rimu in dejal, da so se razgovori nanašali predvsem na vprašanje italijanskih prostovoljcev v Španiji. Mussolini je prevzel obveznost, da se bodo italijanski prostovolci umaknili iz Španije po končni zmagi generala Franca, ki ni daleč. Chamberlain bo v sporazumu z italijanskimi državljani v angleški zbornici dal svečano obljubo, da noben kraj na ozemlju Špa-

nije, otokov ali v španskih kolonijah ne bo ostal po vojni pod italijansko oblastjo. Glede Francije Mussolini ni postavil nikake določne zahteve ter se je omejil le na to, da je odločitev francosko-italijanskega sporazuma od leta 1935 pomenilo ponudbo za pogajanja, ki jih na žalost Francija ni sprejela. Na Anglijo ni bil naslovljen nikak poziv, da bi razsojevala v tem sporu ali posredovala. — Mussolini je potrdil voljo, da se po mirni poti rešijo vsa sporna vprašanja. Končno je Mussolini izrazil tudi željo, da se omeji tekma v oboroževanju, ter nado, da se bodo zboljšali mednarodni gospodarski odnosi.

Vremensko poročilo

Uradno poročilo Tujskometmetnih zvez v Ljubljani in Mariboru, JZSZ in SPD od danes:

Kranjska gora: 4, delno oblačno, 40 cm, južen.
Rateče-Planica: 8, delno oblačno, 46 cm snega, južen, vetrovno.
Peč-Petelinjek: 6, delno oblačno, 66 cm snega.
Planica-Slatina: 7, delno oblačno, 55 cm snega, južen, vetrovno.
Bled: 4, delno oblačno, 20 cm snega, južen, drsalnišče neuporabno.
Pokljuka: —2, jasno, 65 cm snega, južen.
Zlatorog v Bohinju: 8, oblačno, 25 cm snega, južen.
Gorjuše: 2, 30 cm snega, južen.
Koča na Smrekovecu: 7, oblačno, 80 cm snega, južen, vetrovno.

Poziv generala Franca Kataloniji

Burgos, 17. jan. AA. Reuter: Nacionalistične postaje so razglasile poziv generala Franca, naj republikanci odlože orožje, češ da je zmagala nacionalistov neodvratljiva.

Glede na poslane tuje listov, da bo nacionalistična Španija osvojena ozemlje izročila v upravo neki drugi državi, je general Franco izjavil, da bo hrabrost nacionalističnih čet, ki so jo potrdili sedanjí boji, še večja, če se kdo predrzne napasti svobodo Španije.

Italija si ne želi prisvojiti nobenega kosa Španije, tudi Balearskih otokov ne, tako zagotovo je baje dobil predsednik angleške vlade Chamberlain v Rimu.

Nemško propagandno ministrstvo ne bo odpravljeno, kakor so poročali nekateri angleški listi. Tudi niso resnične govorice o tem, da bi bil propagandni minister dr. Goebels v kakem nemilosti. Tako uradno poroča nemška vlada.

Vesti 17. januarja

Japonci pozdravljajo pristop Madžarske k protikomunistični zvezi, češ da bo ta pristop onemogočil vsako širjenje komunizma v Srednji Evropi.

Gozdni požari v Avstraliji so povzročili 22 milijonov funtov šterlingov škode (šest milijard dinarjev). Zgorelo je 74 ljudi.

Volitev v Angliji letošnjo pomlad ne bo, ker se vladi ne zdi primerno, da bi z njimi razburjala prebivalstvo, ki ga čakajo druge važnejše naloge.

Na milijone protestnih brzojavk dobiva ameriška vlada, odkar so sporočili vest, da namerava predsednik Roosevelt dovoliti izvoz orožja v rdečo Španijo. V New Yorku so morali zaradi teh protestnih brzojavk nastavitvi veliko novih poštih uradnic, da bi pošte zmogle delo.

V Moskvi so obsodili na smrt pet višjih uradnikov iz notranjega ministrstva, če da so nezakonito ravnali s Komsomolci.

Egiptovski vojni minister Hasan Sabri je odstopil češ, da sedanja egiptovska vlada vojsko meša v politične spore.

Do hudih neredov proti Judom je prišlo po raznih krajih Sovjetske Rusije, zlasti na Kavkazu. Tako poroča poljski tisk.

Voditelj angleških opozicionalcev major Attlee je imel včeraj govor, v katerem je močno napadal predsednika vlade Chamberlaina zaradi njegovega potovanja v Rim.

Vaje ameriške voje mornarice na morju ob Kubi. Udeleževalo se jih bo tudi 600 bombnikov.

Veliko razstavo italijanske knjige bodo odprli v Belgradu med obiskom grofa Ciana.

Med Romunijo in Francijo bo v kratkem sklenjen sporazum za velike dobave orožja. Da bo Romunija te dobave lahko plačala, ji bo Francija dala veliko posojilo. V ta namen je v Bukarešto dopotoval romunski poslanik iz Pariza Tataresco.

Srbska manjšina v Romuniji se bo pridružila »Fronti narodnega vstajenja«, ker uživa v Romuniji vse pravice, ki ji gredo. Tako je govoril na včerajšnjem sestanku Fronte v Temišvaru voditelj romunskih Srbov, Prota Kostić.

O obisku grofa Ciana v Belgradu veliko piše italijanski tisk, ki poudarja, da bo ta obisk potrdil življenjsko silo belgrajskih sporazumov in poglobil politične in gospodarske ter kulturne zveze med obema državama.

Voditelj francoskih socialistov Leon Blum je včeraj obiskal predsednika vlade Daladiera in ga skušal prepričati, da bi Francija odprla mejo proti Barceloni in takoj poslala rdeči vladi izdatno pomoč v vojaštvu in orožju. Ves zmeren francoski tisk Bluma zaradi tega danes zelo napada.

Sloviti ameriški radijski pridigar p. P. Coughlin ne sme več govoriti po radiu. Vlada mu je to prepovedala, ker je napadal Jude, ki hočejo z vplivanjem na vlado in na Roosevelta doseči izdatno pomoč za rdečo Španijo ter ustvariti svetovno fronto proti Italiji in Nemčiji ter tako vreči svet v vojno. Coughlin je imel na milijone poslušalcev velik vpliv. Vlada zdaj dobiva na tisoče protestnih brzojavk zaradi te prepovedi.

Turški vojni minister Kazim Ozet je včeraj nedavno odstopil.

Javno mnenje v Argentini je zelo ogorčeno, da je predsednik Združenih držav Roosevelt povabil brazilskega zunanjega ministra v Washington. Argentinski listi očitajo Rooseveltu, da pripravlja nove spletke, v katere bi rad potegnil tudi kako južnoameriško državo.

Sovjetski listi ne prinašajo nikakih vesti o napredovanju Francove vojske in o zavzetju Tarragone, katero je priznal včeraj celo »Slovenski narod«.

Angleški podkunzul v San Sebastianu Golding bo v kratkem prišel pred nacionalistično špansko sodišče, ker je zapleten v znano volunsko zadevo, katero so odkrili tik pred začetkom velike ofenzive.

V palestinski judovski prestolnici Telavivu je angleška policija odkrila mednarodno družbo za ponarejanje denarja in čekov. Ponarejevalci so prizadeli državi škode za kakih 20 milijonov dinarjev.

Japonska vlada bo v kratkem odgovorila na spomenico angleške in ameriške vlade, poslano 31. decembra. V tej spomenici sta Anglija in Amerika zagrozili Japonski z gospodarsko vojno, če ne bo pustila njima na Kitajskem dosedanjih pravic. Japonski tisk za pripravo hudo napada Ameriko in Anglijo.

Poljsko kolesarsko zvezo bodo ustanovili po sklepu kolesarskega sestanka balkanskih držav v Sofiji.

Iz športne krošnje

Mednarodnega teniškega prvenstva skandinavskih držav, ki je pravkar v Stockholmu, se udeležuje tudi igralec Drago Mitč, eden izmed štirih teniških mušketirjev Jugoslavije. Tega prvenstva se udeležuje 12 držav. Drago Mitč je dobil samo prvo igro proti Novozelancu Kumbi z 7:5, 6:3, 0:6 in 6:3. Drugo igro proti Nemcu Henkelu pa je izgubil z 6:1, 6:2, 6:4. V igri v dvojce pa je z Nemcem Redlom izgubil proti Angležema Wileanu in Widdingtonu z 2:6, 12:10, 3:6, 5:7. Turnir je na pokritih igriščih.

Na običnem zboru Jahting kluba »Labud« v Splitu je bilo sklenjeno, da bo »Labud« letos sodeloval pri mednarodni regati ki jo prirejajo Italijani na progi Zadar—Ancona—Riccione—Rimini.

Na konferenci balkanskih kolesarskih zvez v Sofiji je bilo določeno, da bo balkansko kolesarsko prvenstvo v Sofiji, in sicer meseca julija. Določeno je nadalje tudi točen program tega prvenstva. Rumunski zastopnik pa je še predlagal, da se etapna kolesarska dirka Belgrad—Sofija razširi še na Bukarešto. Zastopniki kolesarskih zvez bodo o tem predlogu odločali kasneje.

Spor med Francijo in Italijo Francosko vojno brodovje plove v Severno Afriko

Pariz, 17. jan. o. Francosko mornariško ministrstvo je dalo naslednji ukaz: »1. Vse bojne brodovje s Sredozemskega morja se naj takoj zbere v Toulonu. Odondot bo 18. januarja odploval proti severnoafriški obali, kjer bo križarilo ves januar, februar in prvo polovico marca. Tri podmornice bodo prav tako jutri odpule na sirske obale, da podpro tamošnje enote francoske boje mornarice.

2. Atlantsko bojno brodovje bo tudi odplovalo na maneversko križarjenje pred marokansko obalo. Druga divizija atlantskega brodovja s podmornicami bo jutri zapustila Brest in odplovala proti Punt Delgada in Casablanci.

3. Po križarjenju na obeh obalah se bosta atlantsko in sredozemsko brodovje združila pred Casablancjo, kjer se bodo začeli veliki manevri.

Dve podmornici Atlantskega brodovja bosta pluli na Antile.

4. General Gamelin, načelnik vrhovnega štaba državne obrambe in admiral Darlan, načelnik mornariškega generalnega štaba bosta med križarjenjem nadzirala utrdbe v Oranu, Mers-el-Kebiru in na marokanski obali. Gamelin in Darlan bosta odpotovala iz Toulona 19. januarja na križarki »Emile Bertin« in bosta dospela v Oran 21. januarja.

Iz Orana bosta potovala po kopnem do Casablance. V februarju bo admiral Darlan nadzoroval marokansko obalo do Dakarja.

Ta nenadni sklep francoske vlade pričča, da hoče biti Francija pripravljena za vsak morebiten zapletljaj, ki bi se mogel roditi iz spora z Italijo in da hoče z vsemi sredstvi zavarovati svojo posest v Severni Afriki.

Huda vremenska katastrofa na Ptujski gori

Vihar odnesel streho s cerkve župnišča, ter nešteto hiš

Maribor, 16. januarja. Ze od sobote divja nad Ptujsko goro huda vihar. Južni veter, ki piha po štajerskih ravninah z veliko silo, je nad Dravskim poljem dobil velik nalet ter se zaletava z viharom močjo v Ptujsko goro, ki mu zapira nadaljnjo pot. Od sobote do danes so se tresle zaradi viharja hiše in ostala poslopja na Ptujski gori, danes dopoldne pa je vihar pritisnil z orkansko močjo ter je povzročil po vsem hribu hudo razdejavanje. Orkan je dvigal strehe s hiš ter jih metal na tla. Najhuje je prizadel ptujskogorsko cerkev — znamenito božjo pot Matere božje. Ta krasna gotična stavba, ena najlepših cerkev v Sloveniji, ki izvira iz 14. stoletja, je postala žrtev viharja. Dvignil je streho nad desno

ladjo cerkve ter jo zanesel daleč proč in treščil ob tla. Na strehi je zazijala ogromna luknja v izmeri 15x17 metrov, ker je vihar odnesel ne samo opeko, temveč tudi ogrodiye strehe. Prav tako je odnesel na farovž polovico strehe, razkril je tudi nešteto drugih poslopij. Škoda je ogromna, bati pa se je, da bo še večja, če bi sedaj začel padati dež ali sneg. Ljudje si ne vedo pomagati ter bo tralo precej časa, predno si bodo strehe za slo popravili. Zlasti bi bilo usodno, če ne bi bilo mogoče na cerkvi kmalu popraviti škodo, ker bi lahko utrpela krasna notranjščina neprecenljivo škodo. Na vsak način bo potrebna javna pomoč, da se popravi vsaj za silo vse, kar je vihar razdejaval.

Ljubljana od včera do danes

Ko ste davi previdno pomolili glavo skozi odprtino med vrati, da bi pogledali, če se vam za danes splača posnemati Chamberlaina, ste se skoraj ustrašili. Pa vendar nisem prespal dveh zimskih mesecev, ste dejali. Kar aprilsko mlačno je bilo jutro. Na nebu pa divje razcefrane oblačne zastave, kakršne vidavamo tega vremenske sploh od sile norčavega meseca. Brž po dežnik, pa na blatno cesto. Če se je o snegu kdaj lahko reklo, da je izginil kakor kafa, potem to lahko prav gotovo pravimo zadnje tri dni. Snega je bilo prej toliko, da so ga postali že skoraj vsi — razen mladine — sili. Pa je prišel »južni veter od morja« in ga je začel pobirati, zemlja je skozi prižaste belkaste zaplate pokazala svoja umazano-rjava usta, oddaleč pogledani so bili obronki le še poprskani s snegom, domala kopni. Od včera do danes ga je spet pobralo, da je bilo kar čudno. Seveda se snežnice stekajo z vseh koncev in krajev, vode pa rasto. V bližini mesta so narasle vse reke in potoki. In če se zagledate v to našo »kofetasto« Ljubljano, kar od ure do ure lahko opazite, kako se je dvignila, vedno više liže omentirane stene korita. Temperatura tudi stopa prav vztrajno po barometerski lestvici kvišku. Davi so termometri, ki so na splošno nagnjeni k »individualističnim« težnjam, ponekod kazali že kar +14°C. Tristo pečenih in prazenih — toliko kaže ta učena »špila« včasih komaj v začetku majnika! Česa se nam je nadejati? Dežja, dežja, da se nam bodo roke povešale, ko bomo nosili odprte dežnike! Prav simpatično te in take prognoze prav gotovo niso!

Rekord - to je pa res rekord

Ko smo zjutraj vprašali reševalno postajo, kako so se tam kaj odrezali pod včera do danes, so nam sporočili, da so zaznamovali včeraj velik dogodek — rekord so postavili! Rekord v prevozi. Saj se nam je pa tudi že zdelo, da imajo nekaj takega »na umu«, ker je včeraj skozi našo ulico neprestano bevskala in tožila reševalna avtomobilska »pozovnač«. Devetindvajsetkrat so vozili. Slišite, to je pa že presneto visoka številka! Prijazni gospod, ki sedi tam zadaj za mizo in ki se da z njim razdreti kakšna resna, pa tudi kakšna vesela, nam je zatrdil, da že v vseh petnajstih letih, odkar je tam v službi, ni imel zaznamovane tako visoke. Ljudem se mudi v bolnišnico, ki ima tako in tako že preveč prostora, tako da en bolnik lahko spi na dvajsetih posteljah... Kje pa, to je morda kje drugje, ne pa pri nas v Ljubljani! Zdej bo pa res že čas, da dobimo enkrat pošten »špilat«, ki bo odgovarjal zahtevam našega naglo rastočega prebivalstva! Ta stvar z našo bolnišnico se pa prav zares že vleče sedem judovskih let!

Včeraj je stopil tridesetletni čevljarški prikrjovalce Rudolf Peterlin, ki stanuje v Kosekovega ulici št. 28, čez hišni prag na ulico. Nenadoma mu je spodrsnilo, padel je in si pri padcu zlomil desno nogo. Reševalci, ki so se nemudoma pripeljali na kraj nesreče, so ga odpeljali v ljubljansko bolnišnico. Tole južno vreme je od sile nerodno. Pri vrhu je pobralo sneg, tisti pa, ki se je bil usedel in je imel dovolj časa, da se je »prelevil« v led, pa je postal huda nevarnost za pešce. Le malo nerodno stopiš, pa te zažene po tleh. Prav in primerno bi bilo, da bi naši mestani, ki so pisмени ljudje in ki prav gotovo najdejo dovolj časa, da prebero take naše vzpodbude — zlasti velja to za hišne posestnike — vendar že vzeli v roke malo kramp ali rovnico ali kar je takšnega težjega in ostrega pri hiši ter pogrebeli pred svojimi hišami. Vsak dan se dogajajo nesreče. Če ne bodo poskrbeli sami, bodo zato poskrbele oblasti, ki bodo pisale bolj konkretno »pisanec«, ki bo manj dobronamerno, zato pa vse bolj konkretno in tudi učinkovito! Toliko in toliko opozoril je že izšlo. Pri nekih so zalegla, drugod pa — kakor bi metali bob ob steno. Tistih deset minut ali četr ure, ki so potrebne za to,

da je hodnik očejen, bo pa prav gotovo že našel vsak hišni lastnik v mestu in v bližnji periferiji!

Nekaj vesti iz bolnišnice

Včeraj so pripeljali v ljubljansko bolnišnico tovarniškega vajenca v »Tovarni verig« v Lescab, Poldeita Prešerna. Fant se je šel smučat, pa ga je zalotila nesreča. Padel je tako nerodno, da si je zlomil nogo.

Čuden tek je dobil pet in dvajsetletni bivši privatni uradnik in sedanj kaznjencev Tržičan Franc Legovič, ki je zdaj v zaporih ljubljanske ješnišnice. V času, ko ga niso opazovali, si je pre- skrbel nekaj žbljavev in jih drugega za drugim znošil v usta. Fanta, ki je obupal nad življenjem ter si ga sklenil pred časom končati, so brž naložili na avtomobil in ga prepeljali v ljubljansko bolnišnico, kjer imajo tudi za take paciente svo-

Huda nesreča pri remizi

Tovarni avto uničil mlado življenje

Ljubljana, 17. jan.

Včeraj okrog ene popoldne je peljal pravilno po desni strani mimo tramvajске remize na Celovški cesti petnajsetletni vajenec pri trdki »Cedilnik« na Trati pri Sentvidu, Marjan Sili, skupaj s pomočnikom te trdke na trilateral šest metrov dolge železne palice. Nenadoma je za njima, prav tako pravilno po desni strani, pri- vozil pettonski tovorni avto prevoznika Viljema Linkeja iz Skofje Loke. Vozilo je šofiral lastnikov brat Rudolf Linke. Avto je bil dobro natovoren z blagom, ki je bilo namenjeno za Skofjo Loko.

Rudolf Linke je za trilateral zatrobil, da hoče prehiteti. Vajenec sili, ki je sedel na trilateral in vozil (pomočnik je potiskal) se je skušal naglo ogniti še bolj desno. Zavil je proti desni, v tem pa so se že premaknile dolge železne palice na levo pože proti čisti. Ta hip je privozil tovorni avto, ki je zadel v palice in pri tem spravil tri- kolo iz ravnotežja. Pri tem je padel pod hlad- nilnik avtomobila vajenec Marjan Sili. Hladnilnik ga je pritisnil z vso silo ob tla. Pomočnik se ni zgodilo ničesar hudega. Šofer je avto ustavil, tele- foniral so nemudoma po reševalce, ki so se takoj pripeljali in nesrečnega fanta z vso brzino od- peljali v ljubljansko bolnišnico.

Zdravniki so nemudoma opravili transfuzijo krvi ter ga operirali. Ugotovili so, da je imel zlomljeni obe nogi, da je imel raztrgano črevesje, težke poškodbe v dimljah in močne otiske po vsem telesu. Zdelo se je, da se je fantu po trans- fuziji krvi in po operaciji obrnilo na boljše. Pa ne za dolgo. Kmalu se mu je stanje spet močno poslabšalo. Zdravniki so napravili urno še eno transfuzijo krvi, da bi rešili, kar se je dalo rešiti. Toda vse zaman. Ob pol dvanajstih ponoči je revček izdihnil.

Pokojnik Marjan Sili je bil prijazen, postrež- liv in vesten fant. Stanoval je na Gradu. Njegov oče je delavec pri trdki Zalokar. Razen Marjana je v družini še pet otrok, od katerih je najmlajši star komaj štiri leta. Tej dobri družini se ne godi dobro. Z največjo težavo se preriva skozi življenje in trdo ubija z revščino. Tik preden je umrl mali Marjan, je še prosil sestro, naj bi mu dala kaj jesti, ker je davi popil le malo črne kave, potem pa ves dan ni pojedel ničesar. Policijska komisija je ugotovila dejanski stan. Zdi se, da ni za ne- srečo odgovoren in kriv nihče, ne mladi fant, ne šofer. Oba sta pravilno vozila, nesreče je kriv prav za prav le nesrečen slučaj, ker so se dolge šestmetrske palice pretehlale proti sredi ceste.

Zdi pa se nam povsem umestno, da še enkrat opozorimo na nekaj, o čemer smo v našem listu že zadnjič pisali, namreč na tole: šoferji tovornih

ja zdravila. Kakor vse kaže, mu bodo vrnilli zdrav- je. — Steklarskemu delavcu Mrzelu Ignaciju iz Hrastnika je padel drobec stekla v oko. Pripeljal se je v ljubljansko bolnišnico, da mu tam obvaru- jejo vid.

V tovarni »Intex« v Kranju dela Franc Vehovec. Posestnikov sin Jože Vrbec, ki se mu je bil Vehovec najbrž moral zaradi ene ali druge reči hudo zameriti, je vzel v roke »nožič« in ga z njim mahnil po roki. Vehovec se je moral zateči po zdravniško pomoč v ljubljansko bolnišnico. Fantje, nož pa le rajši iz rok! Čas je, da se iznebimo te nečedne slovenske navade!

Pri vsaki priliki nož v roke in hajdi po dru- gem, v rebra, v vrat, v glavo, v trebuh, v roko, v nogo, kamor prileti! To je vendar divjaško! Take reči delajo tam po zaostalih krajih naše države; v Sloveniji bi zato že zdavnaj morali z nožem ne- hati hudobno »operirati«, saj smo vendar kulturni ljudje, izobraženi in šolani, naši kmetje so prav tako razgledani kakor tam doli marsikje gospoda, bero pa rajši še več!

Včeraj popoldne so v bolnišnico pripeljali tudi mladega, nesrečnega fanta, o katerem pa vam bo- mo napisali na drugem kraju v našem listu.

Zlata ura ni šla v denar

Policijski organi so v nekem lokalnu čvrsto prijeli neko žensko, ki si je bila napak prilastila urarski poklic. »Na drobno« je prodajala. Zlato, krasno izdelano uro z zlato veržico in dragim ka- menom bi bila rada spravila v denar. Takole kakšnih štiri tisoč dinarjev je bilo vredno vse skupaj. Seveda je za tako visoko ceno ni mislila vnovčiti Radovedni možje pravice so jo pobarali, odkod ima vso to lepo bogatijo. Seveda je navedla popularnega »velikega neznanca«, ki se mu tudi pravi »neznana oseba«. Ta mož pa je silno sumljiv in svoj sum razširja tudi na tistega, ki ga imenuje. Vzeli so ji vse skupaj, ker se zdi, da gre za ukra- deno blago; zdaj pa policija poizveduje za pravi- lastnikom.

Pred tednom -10° davi +10° C

Ljubljana, 17. januarja.

Kakšen vremenski preobrat je bil v zadnji 7 dneh? Močan jugovzhodnik še vedno vlada nad našimi kraji. Pred tednom smo imeli v Ljubljani še hud in zdrav mraz. Bilo je zjutraj — 10 stopinj C, davi pa je toplomer na prostem kazal že +10° C. Torej v dobrem tednu je napravilo živo srebro velikanski skok za 20 stopinj! Davi je nekaj časa vladalo izredno toplo, skoraj soparno vreme. Pihal je prav gorak južnik. Sneg je popolnoma skopnel. Le še na severnih obronkih hribov so opazovali bele snežne lise, v ravnini pa je davi prav tako jug pojedel zadnje ostanke snega. Na Barju so se na- pravile večje luže.

Vode se iz ljubljanske ravnine naglo in dobro odteka. Posledica končne regulacije Ljubljane. Zatovornice v Gruberjevem prekopu so popolnoma odprte. Barjanska naselja še niso v nevarnosti. Tu in tam so se jarki, poloki in prekopi sicer neko- liko razlili čez bregove, toda ni še hušje katastro- fe. Iža je popolnoma zvrhana. Lipe in Crna vas še niso pod vodo Ljubljana je davi pri Fužinah od snoči narasla za dobre tri metre in je bilo davi njeno stanje splošno 5.08 cm. Prav tako Sava po- lagoma narašča. Pri Tacnu, kjer je tudi vodomers- ka postaja, je Sava sicer zvrhana, toda ni še resne nevarnosti. Vse vodne mase se mirno vale proti Zagrebu. Ljubljana je pri izlivu v Savo prestopila bregove in poplavlja kraje, ki so vselej pri vsakem deževju poplavljeni.

ZZD v Novem Celju

Občni zbor je bil v prostorih g. Jelovška. Kot zastopnik centrale se je običnega zbora udeležil go- spod Smersu Rudolf iz Ljubljane. Dalje so se ob- čnega zbora udeležili tudi član banskega sveta gosp. Kuder Ludvik, predsednik krajevne JRZ g. Jelov- šek Jože, šol. upravitelj g. Prisan Janko ter šte- vilni delavci in delavke in tudi nekateri nameščen- ci in nameštence iz Novega Celja, Petrovč, Griž in Liboj.

Občni zbor je vodil Založnik Janko, ki je vse navzoče iskreno pozdravil in prečital dve pozdrav- ni brožavki, naslovljeni na ministra dr. Kreka in bana dr. Natlačenca. Nato je govoril zastopnik cen- trale g. Smersu Rudolf ter razložil navzočim po- men delavske strokovne organizacije, orisal ZZD, njeno delo in njene uspehe, pokazal na krepko rast ZZD zlasti v zadnjih časih in poudaril, da je ZZD del slovenske katoliške skupnosti. Govornik se je dotaknil tudi delavske zakonodaje in pri tem pokazal na program, ki ga ima ZZD za izpolnitve delavske zakonodaje. Navzoči so govornika na- gradili z živahnim pritjevanjem. Nato je občni zbor pozdravil član banskega sveta g. Kuder. Pri volitvah so bili izvoljeni v odbor naslednji: Weis Franc, Založnik Janko, Rizman Anton, Zajc Jože, Hribar Jože, Ocvirk Minka, Hrovat Anton in Pav- šer Terezija. V nadzorni odbor pa so bili izvoljeni: Kotnik Stane, Tomažič Antonija in Orozel Rozalija. Novi predsednik g. Weis France se je za izvolitev zahvalil z lepim programatičnim govorom.

V Mariboru se je lani pridno gradilo

Maribor, 16. januarja.

Ob zaključku lanskega leta je napravil tudi mestni gradbeni urad mariborski svojo statistiko, ki je zlasti zanimiva z ozirom na stavbeno giba- nje. Iz lozadnega pregleda je razvidno, da je bila lani v Mariboru zasebna in javna gradbena podjetnost zelo živahna ter nam je ustvarila nič manj kot 230 novih stanovanj. To je za takšno mesto, kakor je Maribor, vse kakor lep prirastek, ki smo ga pa bili tudi že res nujno potrebni. Zlasti z ozirom na cenena stanovanja za najsiromašnejše sloje, za katere je lani mestna občina res najvzor- nejše poskrbela, ker jim je zgradila nič manj kot 80 stanovanjskih prostorov — sob s štedilnikom v štirih svojih novih hišah. To je bilo gotovo naj- večje socialno delo v zadnjih letih ter je pomem- bno že zaradi tega, ker je z njim za vedno izbri- sana velika sramota mariborskega mesta — zlo- glasna vagonarska in barakarska kolonija v Dajn- kovi ulici. Poleg občinskih hiš moramo med jav- nimi deli omeniti predvsem gradnjo nove lavantins- ke bogoslovnice pod Kalvarijo, ki je lani prišla pod streho. To je eno največjih mariborskih po- slopij ter bo potem, ko bo končano, tudi ena naj- večjih modernih pridobitev obravarskega mesta. — Izrednega pomena je tudi nova cerkevna dvorana, ki zaenkrat nadomešča južnemu delu Magdalen- skega predmestja njegovo župnijsko cerkev. To dvorano, ki je svojevrsno lepa in praktična zgra- ba, dosega edina te vrste v naši dvorani. So zgra- dili skoraj s povsem lastnimi sredstvi verniki tega delavskega predmestja, ki je bilo svoječasno po

krivici razvpito kot središče najhušjega protiver- skega odpora. Ko pa je začel v tem predelu s svojim delom g. Drago Oberžan, se je pokazalo, da bje pod raskavo skorjo našega delavca zlato srce, samo nekdo je moral priti, ki je tega trpina razu- mel. Pa tudi zasebna gradbeni delavnost je bila lani zelo pomembna. Med važnejšimi zgradbami omenjamo predvsem novi kino Esplanade, ki ga je zgradil g. Valjak poleg svoje lepe trinadstropne hiše v Grajski ulici. Skupno se je lani zgradilo v Mariboru: deset pritličnih, 17 enonadstropnih, tri dvonadstropne in šest trinadstropnih stanovanj- skih hiš, ena cerkev, dve industrijski zgradbi, šest avtogaraž, sedem prizidkov, deset nadzidav. S tem zgradbami je dobil Maribor 230 novih stanovanj, in sicer 80 sob s štedilnikom, 40 enosobnih, 72 dvosobnih, 18 trošobnih, 2 petosobni in 1 sedemsob- no stanovanje, ostalo pa so sobe za eamce. Zgra- jena je bila tudi dvorana za kino ter 28 obrtniških lokalov. — Skupna vrednost vseh zgradb znaša 14.985.648 din.

Četrta božja zapoved je naslov ljudski igri, ka- tero pripravljala Ljudski oder v Mariboru. To igro je napisal znani ljudski dramatik L. Anzenberger, ki je tudi napisal prekrasno dramo, ki smo jo videli še nedavno v Grajskem kinu »Kirchfeldski župnik«. Pri- znani ljudski motivi, močna življenjska razgibanost in že naslov igre da vedeti, da bo za amcen popola uspeh! Rezervirajte si že sedaj vstopnice! Prva pred- stava bo dne 29. t. m.

Hervey Allen:

Antonio Adverso, cesarjev pustolovec

Morda pa je bilo tisto, kar mu je prineslo razočaranje, ravno Italija sploh. Nikdar mu še ni bilo tako jasno, kako uboga in izsu- šena je Italija. Ali je mar mogoče, da bi bilo zanj povsod v Evropi toliko razočaranja kot tu v Italiji? Afrika in Zahodna Indija sta nje- gove oči razvadili.

Te stare pokrajine, kjer žive narodi že stoletja in stoletja, so se mu zdale čisto izmuzgane. Ai pa je krivo podnebeje? Zemlja sama se mu zdi kot bi bila utrjena. Rastline in živali so bile uboge. Potniki so govorili vedno, kako »bujna« je Italija. Kje je ta bujnost? Ljudje žive tu skoro vse leto od grozjda, pšenice, perutnine in do- mačih živali, ki jih morajo v sili zaklati. Dosti so iznajdljivi, da iz teh nekaj stvari ustvarjajo vse mogoče kombinacije. Toda, tam zadaj je doma revščina, revščina narave. Spomnil se je na bogotno bogastvo in na bujnost plantaž na Gallegovini. Tam niti davkov nimajo. Tu pa so datjave za to zatiranje in odiranje nezasišane. Nocojšnja večerja na primer: kislo vino in makaroni — in cela tropa beračev pred hotelskimi vrati — sama večna revščina. Niti med največjimi sužnji ni bil videl še nikdar kaj takšnega.

Nič čudnega, če so berači vsak dan obračali svoje oči na sveto Agnes Andrea del Santos v tamkajšnji cerkvi — kjer je na stopnicah stradala Angela in jo je tam našel Debrüle. Čemu je vendar John Bonnyfeather želel biti pokopan v Pisi? Počasi je spet odšel proti hotelu. Spremljala ga je neka senca in stokajoče stegnata roka, ko je pod oknom spoznala, da je to tujec. Obrnil se je k njej — ali je bil to možki ali ženska, ni mogel ugotoviti — in jo hotel zmerjati. Tedaj pa se je pojavil njegov brat Francois ter potisnil v roko, ki je prosila, piaster, katerega je nosil že precej časa v žepu.

Bil je zelo utrjen in je zaspal trdno na zadnjem sedežu v kočiji, ne da bi ga grizel mrčes. Prebudilo ga je petelinje petje in koko- dajanje kokoši zadaj na dvorišču. Vincenc še ni vstal. Razen stare strupene ženske, ki mu je kuhala kavo, ni bilo videti še nikogar. Stopil je ven na trg ter se spet ozrl. To je moral biti čisto nek drug kraj, to ni tisto mesto, ki ga je gledal včeraj.

174

svež jutranji zrak ter pomočil glavo pod vodomet. Dve deklici, od katerih je ena držala v roki kanglico, sta ga opazovali. Njune sive oči so kar žarele. S smehom sta odšli dalje.

»Si puo far un piccolo giro della città, signore?«, se je ponujal star možiček z nežnim glasom in pogledal izpod kraja smešnega klobuka. Antonio se je obrisal po obrazu.

»Ne,« je dejal, nato pa spet pomisljal. Pojava starčka je bila nekaj neverjetno priliznjena. Bil je oblečen v same cunje, noga- vico pa je imel samo na eni nogi.

»Druga mi manjka od včera, je razlagal stari gospod, kar je v resnici tudi bil. To se je dalo spoznati že iz naglasa njegove go- vorice. «Bila je svilena in — ne res, signora, tudi čisto stari ljudje morajo včasih kaj jesti. Nisem še imel prilike, da bi si pobarval nogo. Tudi nisem mislil na to, da bi danes zjutraj kaj zaslužil. Nebo vas je poslalo. Vzemite me, kakršen sem. Za en soldo vam bom —«

»Dobro,« je vzkliknil Antonio, »ali poznate Campo Santo?«

Starček je dvignil glavo in se nasmešnil.

»Si,« je ves srečen odgovoril. »To je kraj, kjer še danes poka- pavao včasih bogate ljudi.«

Odšla sta počasi čez trg in kramljala. Stari razcepanec je s svo- jimi izbranimi besedami in umerjenimi kretnjami — edinim sred- stvom, ki plemenitemu človeku še ostane, kadar je svoje boljše ob- leke že vse ponosil — dokazal, da je nekoč preživljal boljše dni.

Njegov obraz je bil voščen in upadel in mož je še nekoliko jecljal povzru. Za nekaj časa sta se vsedla na stopnice pred katedralo.

»Morda bi hoteli z menoj zajtrkovati?«, ga je vprašal Antonio in prekinil kar malo učeno predavanje o lepotah te cerkve.

Jabolček pred goltancem se je staremu možu kar sam od sebe zapeljal navzgor in spet počasi nazaj.

»Ali pa kozarec vina napreje?«

»Hvala vam lepa, gospod, vaše povabilo prav z zadovoljstvom sprejeman, toda šele potem, ko se vrneva s Campa Santa. Odkrito povem, da še nisem ničesar jedel — vsaj danes zjutraj še ne,« je hitro pristavil. »Ali greva, dokler še ni tako vroče.«

Antonio je privolil v ta sporazum s toliko ponosnim starčkom. Vstal je in šel nekoliko počasneje naprej.

»Morda,« je dejal Antonio čez nekaj časa, »je dovoljeno, da gostu ponudim roko?«

In takoj je Antonio vedel, zakaj je želel biti Bonnyfeather po- kopan ravno v Pisi. Tu se preteklost ne da motiti nikdar. Tu je bil za vedno pokopan globoko v zemlji. Umaknil se je za molčeče zeleno obzide.

»Ne pokopljite me v Livorno, tako blizu tega Smolleta,« je dejal nekoč in, kot navadno vselej, tudi tokrat obrnil svoje plemenite mišli napol v šalo. »Njegovega zopernega protestantskega petja ne pre- nesem. To bi me motilo. Dajte mi posvečen, tih kotiček zemlje.«

Antonio je prekinil starega moža, ki mu je začel pripovedovati, kako so prinesli na ta kraj prsti z Golgate.

»Da, vem to,« mu je odvrnil. »Iščem nek grob.«

»Če je še nov, potem vem, kje je,« je brž odgovoril njegov spre- mljevalec. »Ni dosti takšnih ljudi, ki si morejo privoščiti, da bi bili tu pokopani,« je še dostavil s pomembnim glasom in nekakim ponosom.

»Približno pred enim letom,« je pojasnil Antonio.

»Aha, stari trgovec iz Livorna! Da, ta je bil poslednji. Čisto na tihem so ga pokopali. Tu je, signore, v bližini izhoda.«

Trava je že prerasla grob, ki je bil pred njima. V drobljivem ostanku nizkega zidu, očitno v stari podetavek nagrobnega kamna, ki ga ni nikjer več, je bila vdolbena nova kamnita plošča. Na njej je bilo napisano v ne preveč klasični latinščini:

Tu počiva v miru plemeniti Kaledonijec, zadnji svojega imena zvesti in pokorni podložnik Jakoba III., kralja Anglije, Irske, Škotske in Francije.

Izgubil je svoj naziv, a ohranil svojo čast Bog ga je blagoslovil in on se je zato spominjal ubogih in sirot Moli zanj.

Pri tem, ko je poskušal zadostiti temu, kar stoji napisanega v zadnji vrsti, se je spomnil, da v svoji tih molitvi prosi za pokoj samega Bonnyfeathera. Ni mu šlo v glavo, da bi bil že mrtev. Ne, to ni mogoče. Saj se je le umaknil na ta tih kraj, tako kakor je storil to včasih doma: ko je šel skozi vežo in zapri za seboj vrata svoje sobe. Čisto topo in podzvestno je čutil Antonio potrebo, potrkati na kamen in vstopiti. Videl bi potem mistra Bonnyfeathera, kako piše z goslim peresom za pulmom, ali pa, kako sedi v copatah na stolu in bere knjigo. Kar koli že latinskega. Hladno in tiho bi postalo. In on bi ga kaj vprašal.

Od tu in tam

Poslanci, izvoljeni na listi dr. Vladka Mačka, ki pripadajo politični grupi tako imenovane kmečke demokratske koalicije, se ne bodo udeleževali dela v narodni skupščini v Belgradu. V nedeljo so se vsi tri poslanci zbrali v Zagrebu pod predsedstvom dr. Mačka in sklenili, da se bodo borili za pravice svojega naroda na podlagi pravice samoodločitve naroda in da bo hrvaški narod gospodar na svojih tleh. Obenem so razglasili, da smatrajo vse obveze za hrvaški narod neveljavne, ker pri njih narod po svojih zakonitih zastopnikih ni sodeloval. Obenem so rekli, da hrvaški narod ne bo deloval. Obenem so rekli, da hrvaški narod ne bo mogel mirno prenašati, da se mu oспорava pravica do obstoja in svobode. Kakor se vidi, se hočejo Hrvatje boriti za svobodo, kakor jih jim je na papirju priznala svoj čas Madžarska.

Nove poslanske skupine v Narodni skupščini so si že izbrale svoje klubske prostore. V stari skupščini je bilo 9 poslanskih klubov, ki so imeli vsak svoje prostore. Sedaj se je pa slika zelo spremenila. JNS klub, ki je štel prej 56 članov, ima sedaj bore štiri, za katere pa ni potreben noben poseben klubski prostor. Večji del prostorov prejšnjih klubskih oddelkov, je zasedel poslanski klub JRZ, ki bo štel skoraj 300 članov, medtem ko si je vsa opozicija z okrog 20 poslancev izbrala skupen lokal. Pri posvetitvi, ki so jih imeli vsi poslanci, izvoljeni na listi dr. Mačka in kateri pripadajo belgradskemu delu združene opozicije ali JNS, je bilo sklenjeno, da bodo vsi skupaj nastopali enotno pri delu v skupščini. Z drugimi besedami povedano, so poslanci opozicije sklenili, da bodo v vsakem vprašanju zavzemali opozicijsko stališče. Tudi JNS je sklenila, da bo sledila navodilom Ljube Davidoviča in Joce Jovanoviča, ki bo po vsej verjetnosti tudi načelnik opozicijskih poslancev v skupščini.

Ko je hotel odpeljati svojo odbeglo ženo domov, jo je nevarno izkupil Čedomir Mladenović iz Orašja v Srbiji. Mladenović je nekoga večera s strahom opazil, da njegove žene ni doma. Preiskal je vse kote v hiši, pa je le ni našel. Začel je poizvedovati naokrog, pa mu nihče ni vedel povedati nič točnega. Stopil je tudi v bližnjo vas in prav na cesti zagledal voz, na katerem se je peljala njegova žena. Ustavil je voz, ki ga je vodil Života Nešković, in velel ženi, naj gre z njim domov. Takrat pa je skočil predenj Života in ga začel pretepati, češ da mu pobege žene ne bo vrnil. Vrgel je Mladenoviča v jarek, posadil ženo nazaj na voz in pognal konje. Toda Mladenović se je urno pobral in spet ustavil voz. Tedaj pa je Života pograbil pripravljeno sekuro in udaril Mladenoviča po glavi, da se je krvav sesedel. Prepeljali so ga v bolnišnico, kjer je umrl. Njegova nezvesta žena je bila od doma pobegnula samo zato, ker se ji je zahotelo brezskrbnega življenja.

Nezvesto ženo je ubil delavec Smajo Dokozan v Zenici. Na stanovanje je bil vzel svojega prijatelja Sulejmana, pa dolgo ni vedel, da mu je ta podnajemnik odtulil ženo. Smajo je ženo večkrat zalotil v Sulejmanovem naročju, a ji pregreho vselej odpustil. V nedeljo pa je zalotil ponovno. Ker mu je na karanje prezirljivo odgovorila, je razburjen Smajo potegnil samokres in jo ustrelil. Nezvesta žena je zapustila šest nedoraslih otrok.

Na električni žici se je obesil v Belgradu 19-letni elektromehanik Vlada Marković. Fant je bil skromen in resen, saj je vsak prislužen dinar prinesel domov in ga izročil svoji materi. Zadnje mesece pa je ostal brez dela. Iskal je in poskušal povsod, pa zaman. To ga je potlo in pripeljalo do usodnega sklepa. Zaklenil se je v domačo šupo in se na električni žici obesil. Po enem dnevu so ga že šele našli, a v njegovem žepu je bil listič, naj nikogar ne krive za njegovo smrt, kakor njega samega.

Pravi ciganski rekord sta postavila cigana Ilija Mihajlovič in njegova žena Jovanka. Nič manj kakor 32krat sta se že ločila, pa vselej spet pobotala. Preden sta sklenila zakonsko zvezo pa pravoslavnem obredu, je imela Jovanka že tri može, Ilija pa je odgnal že tri žene. Tako sta se našla dva enakih izkustev v zakonskem življenju in se vzela. Toda nesrečni alkohol, ki mu je bil Ilija prekomerno vdan, je bil kriv, da je bilo v hiši več hrupa kakor pa mirnih ur. Kadar se je pijan vrnil domov, je Jovanko preklestil in jo zapodil iz hiše. Ko se je pa streznil, jo je šel iskat in pripeljal nazaj. To se je ponovilo že 32krat. Ko sta praznovala zadnjo tako spravo, sta svojo srečo »namočila« v 12 litrah žganja, da so ju morali vaščani posaditi na sani in ju prepeljati na pol mrtva na dom.

Človek s 24 prsti živi v Trionu pri Metkoviću. To je bogati posestnik Nikola Kapović, ki ima na vsaki roki in nogi mesto običajnih pet kar po šest normalno razvitih prstov. Odvisni prst je prav tako uporabljen kakor drugi in ga torej pri delu ne moti.

Razvažalca piva je na Fruški gori ubil neki neznanec sredi belega dne. Mata Guja je razvažal pivo v bližnjo vasi in istosčasno tudi pobiral denar za pivovarno. Ko se je z vozom vračal proti domu, ga je nekdo napadel, mu razbil glavo, nato ga pa oropal. Našel je pri njem samo 700 dinarjev. Oblasti zločinu še niso prišle na sled, ker ni bilo nobenega očitnega zločina ali pa kakih drugih znakov. Zelo verjetno je, da je razvažalca ubil človek, ki ga je Gaja vzel na voz, da bi mu ne bilo treba hoditi skozi gozd peš. Po storjenem zločinu je morilec pobegnil v goste gozdove Fruške gore.

Piramidasta gora, ki jo je izobilovala narava sama, je gora Rtanj v Srbiji, visoka 1565 metrov. Tako gora je seveda velika redkost, le da vedo znanjo le najbližji prebivalci, za katere pa je pojav nekaj čisto vsakdanjega. Sedaj se je zdrnilo Srbsko planinsko društvo in sklenilo na gorizgraditi planinsko kočjo in jo opremiti tako, da bo mogla sprejeti večje število planincev. Pričakujejo, da se bo kmalu našlo veliko število zvedavih ljudi, ki bi si radi ogledali to posebnost Rtanja.

O pokojnem belgradskem zdravniku dr. Konjeviću, katerega je povozil v bližini mesta vlak, se pripovedujejo čudne zanimivosti. Kljub svojim 62 letom je hotel dr. Konjević ostati večni mladec. Poskušal je na sebi vse možne pomlajevalne injekcije in splah vsak nasvet, ki je obljubljal pomlajenje starih kosti. Zaradi tega si je tako oslabil srce, da bi tudi sicer ne mogel več dolgo živeti. Imel pa je tudi čudno navado, da je dolgi dve uri na pokopališču in rad posedal na grobovih. Nekega jutra ga je našel paznik, kako je brezskrbno spal v mrtvaški krsti v mrtvašnici. Spremljevalca, ki sta dr. Konjevića spremljala ob času, ko se je nesreča zgodila, pravita, da je zdravnik sam skočil pod vlak, ker je bil pravčasno opozorjen na pretečo nesrečo; pa je navzlic temu stopal naprej po tiru naravnost proti prihajajočemu vlaku.

Pripombe o našem gledališču

Nekateri lamski, pa tudi najnovejši letošnji dogodki govore, da je naše gledališče — drama in opera — prišlo v eno svojih najbolj čudnih kriz. Te ni krivo pomanjkanje umetniških moči, vsaj v dramu ne. Imamo za naše razmere in čas skoraj čudovit dramski umetniški zbor, ki ima na pretek sposobnosti, šole in kljub vsem zastrupljenim razmeram cel idealizma in zvestobe do gledališča in s tem do slovenske kulture. Kar je krize v tem smislu, je je kriva vodstvena politika, ki najbrž hote nekatere umetniške sile negospodarno izrablja, druge pa še bolj negospodarno zanemara.

Kriza je v vodstvu gledališča. Vodstvena kriza se kaže po eni strani v elabo, nesistematično, slučajno, od prilike do prilike sestavljenem repertoarju, po drugi strani v slabem finančnem gospodarjenju. To je dalo predlanskim in lani upravičeno povoda za javne protestne nastope gledališkega osebja, ki je plačevano v obrokih po nekaj kovačev in v nešteto posredovanih igral-skega združenja na odločujočih mestih v Ljubljani in Belgradu. Uprava našega gledališča se izgovarja, da je večnim denarnim težavam vzrok premajhna državna podpora. To drži samo do neke mere. Delno je tega kriva premajhna podpora, delno pasivna opera. — Opera je pasivna zaradi repertoarja in pomanjkanja dobrih moči. To dvoje je vprašanje sposobnega ali manj sposobnega vodstva ter močnega in nemogočega splošnega ozračja v umetniškem zavodu, kar naj bi opera bila. Tretji delni vzrok je slabo gospodarjenje. O tem je bilo lani veliko govorjenja, zlasti ko je banka uprava poleti odredila na neprestane zahteve gledaliških članov preiskavo o poslovanju gledališke uprave. Izid tega preiskavanja žal ni bil razglašen, pa bi bilo dobro, da bi javnost, ki gledališče moralno in materialno podpira, vedela, kaj je resnice na raznih govoricah. Zanimivo bi bilo vedeti, ali je res, da so tedaj ravnatelj dr. G. Golia, dramaturg g. Vidmar in ravnatelj uprave g. Mahkota podpisali visoko menico za nekakšno potrebna izplačila. O tej stvari je bilo in je še veliko govorjenja. Med gledališkimi ljudmi vseh vrst je nezadovoljstvo nad denarnim gospodarjenjem uprave naraslo tako, da je bil lani izdan odlok, da je gledališkemu osebju strogo prepovedana vsaka kritika vodstvenega poslovanja, češ da je gledališče državna ustanova, glede katere je vsako presojanje in obojanje nedopustno. Glede programske krize in neurejenosti bi navedli neko stvarno podrobnost, ki govori jasneje od učenih razglabljanj.

Lani je bil »Slovenski dom« tožen, češ da je

z ostro opombo glede kriminalno-opolčke komedije »Svedrovci« hudo žalil dramaturga Vidmarja. G. Vidmar je tožbo utemeljeval ne toliko s tem, da so »Svedrovci« umetnina visoke vrednosti, kakor so to poudarjale njegove odlične priče, marveč s tem, da on kot dramaturg ni odgovoren za sestavo in kakovost gledališkega programa. Prinesel je v potrdilo ferman o svojem imenovanju na odgovorno dramaturško mesto, in z njim res dokazal, da ni navsezadnje v ničemer odgovoren za sestavo, smer ali kakovost sporeda. Med pravdo se je izkazalo, da konec koncev ni v našem gledališču za repertoar odgovoren nihče: upravnik ne, ker ima uradno določeno drugo področje, ravnatelj drame tudi ne, dramaturg ne, režiserji tudi ne. Menda vendar ne bodo za spored odgovorni — igralci, ki nosijo še tako večji del gledališke odgovornosti na svojih slabo, v be-raških obrokih plačanih ramah...

V času, ko slovensko gledališče vodijo nesporno največji živi slovenski pesnik O. Župančič, po sili razmer največji in najhujši slovenski kritik J. Vidmar ter daleč nad Cankarjem, Finžgarjem, Leskovcem i. dr. najštevilnejše uprizarjani dramatik ravnatelj Golia, v tem času je torej nemogoče ugotoviti, kdo je uradno odgovoren za naš gledališki repertoar!

In če ni odgovornosti — kako naj bi pričakovali dobrega sporeda. Zato ni čudno, če gledališka uprava v začetku sezone nameče za reklamo nekaj bleščečih imen, zraven si pa pridri vse pravice do brezobzornosti in kar pove, da bo »po potrebi« — čigavi? — ta dela zamenjala z deli »lažjega in zabavnejšega« značaja. Zato lahko n. pr. že deset let obljublja Claudeovo »Oznajenje«, čeprav sta občinstvo, še bolj pa uprava prepričana, da je vzporeditev takega dela pri sedanjih gledališke temperaturi nemogoča.

Programska kriza, kriza v gospodarjenju, kriza v vodstvu našega gledališča sta krivi, da med gledališkimi osebjem pada volja in veselje do dela, v občinstvu pa zanimanje za gledališče. To so banalne ugotovitve, ki so pa potrebne spričo nekaterih zadnjih dogodkov, v katere so zapleteni člani gledališkega vodstva. Ker je govora tudi o bližnjih spremembah v vodstvu, je treba vsa potrebna dejstva in krivde pribiti. Sicer utegnemo doživeti, da bodo spremembe v gledališki upravi izvedene s preprostim preinjenjem z nižjih na višja mesta, na kar se nekateri ljudje, ki se niso obnesli, veseno že kar pripravljajo. S podrobnejšim pretresom omenjenih dogodkov bomo pa nadaljevali jutri.

Moravska dolina dobi občinsko zavetišče

Moravče, 16. januarja.

Gospodarska stiska je zadela moravško dolino huje kakor druge kraje. Zaradi slabih prometnih zvez in sredstev nimamo ne tovarn ne drugih obratov, ki bi dali prebivalstvu kaj zasluzka. Množijo se prošnje za podporo in občinskih inštruktorjev je čedalje večje število. Možno, ki imajo v javnosti besedo, so pričeli razmišljati, kako bi se dalo temu od pomoči. Sklenili so ustanoviti občinsko zavetišče, za katero bi bili najeli prostore v zaloški graščini. Reče bi bili imeli tamkaj skupno oskrbo pod prmrnim nadzorstvom. Zaradi nastalih ovir pa sklepa tedaj niso mogli izvesti. Toda misel je živela dalje in iskala nove priložnosti za doseg plemenitega namena. Občina je nedavno kupila prijazno graščino v Čušnjah, ki so kake črti ure ure od Moravč ter slovijo po lepem in rodovitnem polju. Stavba sama pa stoji v zatiski nad vasjo ob robu gozda. Stara je nad 400 let ter je bila že večkrat prezidana; sedanje po-

slople je baje le ostanek zadnjega dela nekdanje zgradbe. Prvotno graščino je dal sezidati graščak Galleneck iz Rožeka, kjer so mu grad podirli uporniki in so danes razvaline. Zanimivo je, da je Galleneck zidal sodasno tudi grad v Moravčah, ki je pa že zdavnaj izginil s površja. Poznejši gospodarji so bili Lichtenbergi, v novejšem času pa Wurzbachi, ki so razprodali mnoga zemljišča, graščino pa je kupila bivša deželna vlada. Pozneje so Wurzbachi graščino spet kupili ter jo nekako pred 15 leti prodali g. Primcu, davčnemu nadzorniku v pok. Oblika sedanje graščine je pravokotna in dvonadstropna. Notranjost obsega 11 sob, kuhinjo in pritlikline. Zraven je 88 arov zemljišča. Skupna cena znaša 80.000 din. Vsota bo poravnana s prihranki tekočega proračuna in z banovinsko podporo. Na pomoč bo priskočila tudi ljudska posojilnica s posojilom pod ugodnimi pogoji. Na sodelovanje bodo povabljene vse sosedne občine. Zavetišče bo otvorjeno meseca maja in bo pričelo delovati v manjšem obsegu.

Do 6 milijonov dkg novih sodnih aktov

Za sodne takse okoli 20 milijonov - Zarubljene mesečne plače

Ljubljana, 17. januarja.

Prav čeden, napet in poln pretresljajev bi bil roman o usodi katerega sodnega akta. V tem romanu bi lahko nastopala pisana in živahna skupina borecev, posredovalcev, sodnikov in še drugih pomembnih oseb ali statistov. Pripovedovalec bi lahko opisal v vseh možgih okoli in njansah, kako se je akt rodil, kako je rasel iz drobnega papirja v debel konvolut, kako se je razvijal in napredoval ter naposled odebelen, masten in močno zvezan z vrvicami poromal v zaprta arhivske shrambe ali pa v mrzle in temne arhivske kleti ljubljanske justične palače. Po 30 letih počitka pa ga vržejo na ogenj!

Kako se pravde porajajo? Kako se debele sodni spisi o raznih tožbah in sporih? Iz neznatnega papirja, dostikrat obsegačega samo eno polno, ki jo prinese lepo opremljeno z vsemi za sodnijo potrebnimi pristojbinami in dokazi, nastane debel akt, ki dostikrat tehtja po nekaj kilogramov. In kako resno na sodišču sprejmejo tega »spravarskega otroka«? S posebno stiskalico, ki ji pravijo »zumbac«, mu razveljavijo potne stroške in obliki raznih kolkov. Svoj čas so dobro živele tako imenovane »štempeljske podlasice«, ki so iz aktov jeemale neuničene kolke in jih drugod uporabljale. Pravijo, da so te podlasice takrat prav dobro živelile na sodiščih. »Zumbac« jih je pgnala.

Pred leti je apelacijsko sodišče mesečno zbiral podatke od posameznih sodišč, koliko je bilo vplačano na sodnih taksah in kolkih za razne pravde in sodnijske vloge. Slovenija je letno izdajala in še izdaja prav čedne milijone za sodne takse in kolke! Statistika o tem je sicer opuščena, pa računajo, da izdajo v Sloveniji za te stvari in pravde do 20 milijonov dinarjev na leto.

Iz malega rastejo veliki akti! Iz pole papirja se nalože grmade aktov. Sestavljena je splošna statistika o poslih pri 5 okrožnih in 49 okrajnih sodiščih, spadajočih v območje ljubljanske apelacije. V statističnem izkazu so navedeni le glavni posli in glavni spisi. Navedene so velike in male pravde, menične tožbe, pravne pomoči, eksekucije, zapuščine, kuratele, kazenske preiskave, kazenske pravde, kazenske obsojnice, naposled še zemljiško-knjižne zadeve.

Pri petih okrožnih sodiščih (Ljubljana, Celje, Maribor, Novo mesto in Murska Sobota) so lani imeli po tem izkazu 17.809 novih sodnih spisov, pri vseh okrajnih sodiščih pa 279.352, torej lani skupaj 297.161 novih spisov. Vzemimo, da bi tehtal vsak spis povprečno samo 20 dkg, bi tehtali ti spisi 5.943.220 dkg ali 59.432.20 kg, za prevoz katerih bi bilo potrebno najmanj 6 tovornih vagonov.

Zanimiv je pregled, kako so se v posameznih letih pojavljale v Sloveniji razne mobiljarne in realne eksekucije. Pogled za 8 let nazaj nam po-

posestev in hiš, prodaje raznih dragocenosti in pohištve, kakor tudi glede rubežnih mesečnih prejemkov pri državnih in privatnih nameštencih prav zanimivo in v mnogem oziru še žalostno sliko. Raznim stalnim nameštencem so bile lani v Sloveniji zarubljene mesečne plače do gotove višine za skupne dolgove v znesku okoli 2.000.000 din. Prav pregled izvršilnih zadev kaže menjajočo sliko našega gospodarskega življenja. Pred letom 1928, ko so se pojavljali prvi ostrejši znaki gospodarske krize in stiske, niso bile eksekucije v Sloveniji tako množične, kakor pa od leta 1930 naprej. Poprej je Slovenija letno našla do največ 35.000 izvršilnih zadev, od leta 1930 pa so te zadeve rapidno in skokoma naraščale. Tako je Slovenija leta 1930 izkazala 55.903 eksekucije, naslednje leto že 61.787, v letu 1932 nagel skok na 73.570. Leta 1933 je prineslo delen padec in je bilo takrat celotno 72.000 izvršb. Tudi v letu 1934 je bil zaznamovan padec na 70.551. V letu 1935 pa so se izvršbe že dvignile na 72.405, ko so leta 1936 dosegle v zadnjih letih rekord 73.670. Predlanskim so izvršbe že padle na 72.296 in lani na 71.897.

Ko zaznamujejo izvršbe znaten padec, poročajo zemljiškoknjižni uradi, da so se zemljiško-knjižne vloge za razne prenose, intabulacije in druge transakcije zadnje leto prav rekordno pomnožile. Tako je stvar sodne statistike, ki nam pokaže gospodarsko in socialno življenje Slovenije v preteklem letu!

Obsojen živinski mešetar

Pred kazenskim sodnikom-podincem okrožnega sodišča se je pojavil Martin G., mlad živinski mešetar, doma tam iz okolice Rogaske Slatine. Martin se rad pojavlja na vseh večjih živinskih sejmih, kjer mešetari in rekuptuje z živino. Lani 17. septembra se je pojavil v Kranju. Stopil je k mesarju Jerneju Jeršinu in mu lepo govoril. Pravil mu je, da ima na kranjskem kolodvoru 17 volov in 3 kravi, nujno pa rabi 1200 din za vozno. Denar mu bo takoj vrnil, ko proda na sejm živino ali pa mu bo odstopil vola. Martin pa se ni več pokazal pri mesarju. Tudi na sejm ga je mesar zakan iskal. Martin je bil ovađen sodišču zaradi prestopka prevare. Pred sodnikom je zatrjeval Martin svojo nedolžnost in solidnost, trdeč, da je le mesarju govoril, da naj mu posodi 1200 dinarjev, da more v Ljubljani na kolodvoru rešiti živino. Bil je Martin obsojen na 20 dni zapore in 180 din denarne kazni. Martin je proti sodbi prijavil priziv.

Naročite Slovenski dom!

Vremensko poročilo

»Slovenskega doma«

Kraj	Barometer sko stanje	Tempera- tura v °C		Relativna vlaga v %	Obilnost snega v cm	Veter (smer, in kora)	Pad- vine	
		dan večj.	noč manjš.				m/m	vrsta
Ljubljana	762,3	10,1	10,0	81	10	W ₁	2,1	dež
Maribor	759,6	14,0	10,0	60	6	E ₂	—	—
Zagreb	763,7	13,0	6,0	80	10	SE ₁	—	—
Belgrad	767,2	15,0	1,0	80	5	SW ₁	—	—
Sarajevo	766,5	14,0	-2,0	90	5	0	—	—
Vis	768,7	9,0	8,0	90	10	SE ₂	—	—
Split	769,9	14,0	9,0	70	10	E ₂	—	—
Kumbar	765,4	14,0	8,0	80	10	SF ₂	—	—
Rab	767,6	11,0	8,0	90	10	SSE ₂	—	—
Opuzma	768,3	13,0	8,0	70	5	E ₂	—	—

Vremenska napoved: Oblačno, južno vreme. — Splošne pripombe o poteku vremena v Ljubljani od včeraj do danes: Iz noči in ves dan je bilo oblačno. Čez dan je večkrat po malem v presledkih rosil dež. Popoldne je pihal lahak severozapadni veter. — Snežena plast je še 1 cm visoka.

Koledar

Danes, torek, 17. januarja: Anton, puščavnik.
Jutri, sredo, 18. januarja: Sv. Petra stol.

Obvestila

Nočno službo imajo lekarne: mr. Leustek, Resljeva cesta 1; mr. Bahovec, Kongresni trg 12; mr. Komotar, Vič-Tržaška cesta.

Znižano vožnjo 50% je odobrila Generalna direkcija državnih železnic v Belgradu vsem po-eetnikom spomladanskega in jesenskega velesoja v Ljubljani. Za spomladanski velesoj velja ta ugodnost za potovanje v Ljubljano od 31. maja do 12. junija, za povratek pa od 3. do 17. junija 1939. Za jesenski velesoj velja znižana voznina od 28. avgusta do 11. septembra oziroma za povratek od 2. do 16. septembra.

Bežigrasko prosvetno društvo ima svoj peti prosvetni večer v četrtek, dne 19. januarja 1939 ob 8 zvečer v Mavričevih dvorani (poleg kavarnice Majcen na Tyrševi cesti). Na sporedu je domača fantovska pesem, deklamacija in zelo zanimivo predavanje »O tiskur«. Vsi vpljudno vabljeni.

Franciskanska prosveta M. O. v Ljubljani priredi drvi ob 8 na svojem XXX. prosvetnem večeru v franciskanski dvorani skoptično predavanje »O slovenskem slikarstvu«. Pregled skozi tri stoletja. Predava ob krasnih slikah msgr. Viktor Steska. Predprodaja vstopnic po enotnih cenah 3 din v pisarni: »Pax et bonum« v franciskanskem prehodu. — Člani popusti!

Nova invalidska uredba v založništvu Združenja vojnih invalidov Oblastnega odbora v Ljubljani je izšla brošura. Kos stane 8 din. Prosimo invalide, vdove, knjigarne, trafike, odvetnike, urade itd., da nabavijo brošure. Naročajo se pri založniku, posamezniki proti plačilu vnaprej na ček, račun št. 12.156, prodajalec pa na komisijski način. Invalidi in vdove naj jih naročajo pri svojih krajevnih odborih.

Ljubljansko gledališče

DRAMA. — Začetek ob 20.

Ponedeljek, 16.: Zaprt.
Torek, 17.: Zaprt.
Sreda, 18.: »Labodica«. Red Sreda.
Četrtek, 19.: »Trideset sekund ljubezni«. Red Ač.
Petek, 20.: Zaprt.
Sobota, 21.: »Upniki — na plan!« Premiera. Premierski abonma.

OPERA. — Začetek ob 20.

Torek, 17.: Zaprt.
Sreda, 18.: »Frasquita«. Red B.
Četrtek, 19.: »Jolanta. Gianni Schicchi«. Red Četrtek.
Petek, 20.: Ob 15 »Boris Godunov«. Dijaška predstava. Cene 16 din.
Sobota, 21.: »Roxa«. Izven. Globoko znižane cene od 24 din navzdol.

V sredo, dne 18. t. m. bodo uprizorili zadnjič za abonma Strindbergovo »Labodko«. Tehnost, s katero je prikazal znani švedski dramatik boj med dobrom in zlim ter zmago ljubezni in dobrote nad sovraštvom, je podprtana z glasbenimi točkami Sibeliusa, ki jih zveča orkester 40. pešpolka pod vodstvom dirigenta Herzoga. Igrali bodo: V. Juvanova, Jan, Marija Vera, Cesar, Stribinec, Slavček, Ljavarjeva, Potokar, Debevec, Saričeva, M. Boltarjeva. Režija je Debečeva. Predstava bo za red Sreda.

Mariborsko gledališče

Torek, 17. januarja, ob 20.: »Matura«. Red Č.
Sprememba repertoarja. Zaradi obolelosti g. Harastoviča se mora za torek, 17. t. m. napovedana predstava operete »Vse za šalo« odložiti. Mesto nje se uprizaro »Matura« za red C. Na gornje posebej opozarjamo abonente reda A.

Mariborska drama študira novo odsko delo hrvaškega pisatelja Andjelka Štimca, »Automelody« v Skrbinskih režiji.

Tečaj za sadjarske pomočnike

Banaka uprava priredi letos na vseh banovinskih kmetijskih šolah 14 dnevne sadjarske tečaje za praktično izobrazbo določene števila sadjarskih pomočnikov (precepljevalcev) iz posameznih sadjarskih okolišev.

Tečajniki se bodo teoretično in praktično izobrazili v vseh najvažnejših delih pri oskrbovanju sadnega drevja, zlasti pa v precepljevanju starejšega drevja in v vsenju sadja.

Tečaji bodo v treh razdobjih: a) od 12. do 20. aprila; b) od 12. do 14. junija in c) od 25. do 30. septembra.

Udeleženci dobijo hrano in stanovanje na zavodnih brezplačno. Ob zaključku tečaja delo praktični izpit in preimejo spričevalo, ki jih usposablja, da morejo opravljati ravna sadjarska dela pri lastnikih sadnih vrto, odnosno voditi sadne sušilnice, za kar dobijo primerno nagrado.

Prosilci morajo biti najmanj 18 let stari. Prošnje vlagajo po okrajih na kmetijske zavode kakor sledi: Prosilci iz okrajev: Novo mesto, Črnomelj, Krško, Litija, Kočevje, Ljubljana in Logatec na banovinsko kmetijsko šolo na Grmu pri Novem mestu; prosilci iz okrajev: Brežice, Laško, Celje, Gornji grad, Slovenj Gradec, Šmarje pri Jelšah na kmetijsko šolo v Sv. Juriju ob juž. žel.; prosilci iz okrajev: Maribor, lev. breg, Maribor desni breg, Dravograd in Ptuj na banovinsko vinarsko in sadjarsko šolo v Mariboru; prosilci iz okrajev: Murska Sobota, Ljutomer in Lendava pa na banovinsko kmetijsko šolo v Ralcu.

Prošnje je vlagati do 28. februarja 1939 na ravnatelstva prej navedenih kmetijskih šol. Pravilno kolkovani: prošnji (banovinski kolek za 10 din) se priloži: krstni list, domovnica, spričevalo o pravosti in šolsko spričevalo.

Zalosten konec generala Cedilla

General, ki se ni znal niti podpisati, pa je hotel postati predsednik republike

Pri spopadu med rednimi vladnimi četami in uporniki je bil voditelj upornikov general Cedillo ubit — to je bilo kratko poročilo, ki ga je izdala pred nekaj dnevi mehiška vlada. Z generalom Cedillom je padel mož, ki je dolgo vodil ogorčene boje proti sedanjemu predsedniku mehiške republike Cardenasu in se s svojimi pristaši skušal polastiti vodstva te ameriške republike.

Povod bojev - petrolej

Boji med njim in sedanjim predsednikom Cardenasom so se začeli že maja meseca lani. Povod zanje je bila smer socialne politike predsednika Cardenas, s katero se Cedillo ne samo ni strinjal, pač pa je proti njej tudi z vso odločnostjo nastopil ter posegel nazaj po skrajnem sredstvu — po orožju. Med drugimi socialnimi reformami je Cardenas lani maja meseca tudi izvedel razlastitev tujih petrolejskih družb. Tedaj je nastopil trenutek, ki je dal Cedillo tudi na zunaj vzroka, da uresniči svoje težnje po gospodstvu. Bil je tedaj vojaški poveljnik pokrajine, katere glavno mesto je San Luis Potosi. Zasnoval je velik vojaški načrt za doseg svojega cilja, obenem pa objavil mehiškancem, da je prišel čas, ko je treba odstraniti vlado generala Cardenas. S tem je bil dan znak za ustajo. Nič ni čudno, če je tedaj prevladovalo mnenje, da generala Cedilla podpirajo tuje petrolejske družbe, ter mu tudi ves upor financirajo. Morda je tudi res dobil od njih denarne pomoči, kdo ve?

Rajši umre, kot pa bi se pogajal

Treba je bilo prav gotovo močne roke, ki bi zatrla ta upor. S prav takšno odločnostjo in neizpros-

nostjo kot Cedillo se je vrjel v boj tudi general Cardenas. Že takoj pri prvih spopadih med vladnimi in uporniki se je pokazalo, kdo je močnejši. Na vsak način Cardenas. Cedillo je izgubil že v prvih bojih veliko število svojih vojakov, obenem pa se je poleglo tudi med civilisti navdušenje zanj, ko so videli, da Cardenas zmaguje. Toda uporniški duh tega mehiškega generala ni klonil. Ko je Cedillo videl, da so se njegove boje vrste zelo razredčile, se je z ostalimi umaknil v hribe ter začel z gverilsko vojno. Dostikrat se je potem celo zgodilo, da je vladne vojaške oddelke poglal v beg, a za njimi v dolino se ni več upal, ker se je počutil še vedno preslabega.

Zdelo se je celo vladni, da generala Cedilla ne bo mogoče kar tako lahko ukrotiti. Zato je vlada predlagala pogajanja, ki pa jih je Cedillo odklonil. Dejal je celo, da se rajši bori do zadnje kaplje krvi, kakor pa da bi se pogajal s Cardenasom.

Cedillo - nepismen človek

In zdaj je Cedillo padel. O njem bi vedeli povedati predvsem le to, da je bil vse svoje življenje vojak in pustolovec. Tudi ni nihče pričakoval, da bo drugače končal, kakor je. Časopisje poroča o njem, da je bil popolnoma nepismen človek. Niti tega ni vedel, kdaj je bil rojen. Bil pa je izredno hraber in je s to hrabrostjo nadomestil marsikaj, česar ni znal. Svojo politično delavnost je začel v vojski, prav kakor njegov smrtni sovražnik Cardenas, le da je bil ta daleč bolj inteligentnejši in se je zato znal povzpeti na sedež državnega predsednika.

»Slovenski dom« je edini katoliški popoldnevnik!

„Od zverin bi šla rada še malo k ljudem“

Filmska igralka Dorothy Lamour noče več nastopati samo napol oblečena

Ena najlepših filmskih igralk je v zadnjih letih postala Dorothy Lamour. Posebno pozornost je v filmskem svetu vzbudila posebno zadnjice, ko je odločno izjavila, da v filmih, katerih dejanje se odigrava v daljnih eksotičnih pokrajinah, ne bo več nastopala samo napol oblečena. Ta njena izjava je dala povod, da so skoraj vsi ameriški časopisi posvetili njej na čast obširnejše ali pa vsaj krajše članke.

Življenje Dorothy Lamour

Gotovo je večina prepričana, da je ta elokvna igralka doma v Ameriki. Toda Dorothy Lamour ni Američanka, pač pa je bila rojena v Karahiju v Indiji. Njen rojstni kraj leži severno od velikega indijskega pristanišča Bombaya. Ko je bila stara komaj deset let, so se njeni starši preselili v Kanado. Prvič je Lamourjeva imela tu priliko gledati ameriške filme. Sama pripoveduje, da so ti

filmi nanjo silno vplivali. Tudi je zelo rada brala raznovrstna poročila o filmih ter o tem, kakšno je življenje v Hollywoodu. Tedaj je v njej tudi dozorel sklep, da postane filmska igralka in poskusi svojo srečo na platnu. Starši so ji neoprestano branili, da bi se ukvarjala s takimi stvarmi, ker so tudi sami dvomili, da bi imela njihova hčerka kakšne posebne sposobnosti za filmsko igralko. Toda vse prigovarjanje in zmerjanje staršev ni nič zaleglo. Kar si je mlada Dorothy vplela v glavo, je sklenila poskusiti. Na skrivaj je ušla z doma, ko je bila stara osemnajst let, ter se napotila naravnost v Hollywood. Kljub temu, da ni uživala nikjer nobene protekcije, kakor danes pravimo, si je znala pridobiti kmalu vso naklonjenost. Le nekaj je bilo, česar ni imela — lepote. To je bil glavni predpogoj za vsako filmsko igralko. Brez lepote pri filmu ni mogoče na pot k slavi.

Nerazdružljiva prijateljica zverin

In morda Dorothy Lamour tudi ne bi nikdar zaslovela, če ne bi bili prav tedaj prišli v modo eksotični filmi. V »Tarzanu« je doživela svoj prvi velik uspeh. Nastopila je potem še v šestih drugih filmih, toda kazala je vedno manj veselja za takšne eksotične filme. Neprestano je zatrjevala, da sploh ne bo več nastopila, če ji bodo dajali same takšne vloge. Zato so razna filmska podjetja že mislila na to, kako bi Dorothy Lamourjevo nadomestili s kakšno drugo igralko. Tudi pri filmu so ji sami svetovali, da bi bilo bolje zanj, če bi začela nastopati še pri kakšnih drugih filmih, če se jo bodo ljudje, ki gledajo njene filme, kmalu naveličali. Toda zamenjati jo tudi ni bilo kar tako lahko in priporočljivo, kajti nobena druga filmska igralka se ni tako razumela z divjimi zvermi, kakor ravno Dorothy Lamour. Znala jih je na čuden način krotiti in jih dresirati. Teden prej, predno je z njimi nastopila v filmu, jim je dovolila, da so prišli v njen vrh ter se z njimi bratila. Zivali so se je tako navadile, da se pri enenajsturnem filmu ni bilo nikdar treba posluževati kakšnih trikov. Posneli so tako lahka najverjetneje prizore, ki takorekoč kažejo človeka v krepkih divjih zverin. Dorothy pa se ni nikdar zgodilo nič žalega, kajti zveri so se je že tako navadile, da so bile najbolj mirne prav tedaj, ko je bila ona med njimi. Videle so v njej edino svojo zaščitnico. Ta medsebojna ljubezen je bila nazadnje tudi vzrok, da so filmska podjetja vedno poklicala Lamourjevo, če so hotela snemati kak eksotičen film.

Zdaj pa nenkrat takšna sprememba. Dorothy Lamour izjavlja, da noče več nastopati v takšnih

Nevarna igralka

Obrazi iz novih filmov — Francoza Claudette Colbertova in Charles Boyer igra glavni vlog v ameriški filmski komediji »Ljubezen Tatjane Petrovne«, narejeni po svetovno znanem gledališkem komadu »Tovaršice«.

Bliža se doba velikanov

Čez 5000 let ne bo pod 2 m visokih ljudi.

V antropološkem inštitutu v Londonu se že dalj časa bavijo s tem, da bi znanstveno ugotovili, če je res, da so ljudje na zemlji po postavi čedalje večji. Za takšno ugotovitev je treba precej truda, če naj res kaj drži in ne ostane samo domneva. Omenjeni znanstveni zavod v Londonu je premeril že najmanj 70 tisoč ljudi najrazličnejših plemen in družabnih slojev in so prišli res do zanimivih ugotovitev. Ze zadnja dva rodova sta pokazala, da so ljudje zdaj povprečno že za nekaj centimetrov višji, kakor pa so bili na primer pred šestdesetimi leti. V devetdesetih odstotkih so sinovi dosegli večjo višino kot pa njihovi očci. Učenjaki pa radi iz svojih ugotovitev potegnejo širokopotezne zaključke. Tako so storili tudi v tem primeru. Zdaj pravijo, da so čisto prepričani, da se približujemo, čeprav bolj počasi, dobi, ko bodo na svetu živeli sami velikani. Nek profesor, član londonskega antropološkega zavoda, napoveduje, da čez pet tisoč let na zemlji ne bo nobenega človeka več, ki bi bil manjši od dveh metrov.

Radio

Programi Radio Ljubljana

Torek, 17. januarja: 11 Soliska ura: Od rude do jekla (g. Jože Zakbar) — 12 Solistične točke lahke glasbe (plošče) — 12.45 Poročila — 13 Napoved — 13.20 Opoldanski koncert Radijskega orkestra — 14 Napovedi — 18 Koncert Radijskega orkestra — 18.40 Problem malega naroda (g. dr. Fr. Veber) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Vesela kronika — 20 Plošče: Rich. Strauss: Vesela burka (film, komedija) (simf. pesnitev) — 20.15 P. Rosegger: Vesela božja pot, veseloigra (izvajajo člani Nar. gled. v Ljubljani) — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Operetna glasba (Radijski orkester).

Sreda, 18. januarja: 12 Vsakemu nekaj (plošče) — 12.45 Poročila — 13 Napovedi — 13.20 Mojstri lahke glasbe (plošče) — 14 Napovedi — 18 Mladinska ura: a) Zima v naši kmetijski (g. prof. Fr. Vodnik); b) Ročna dela — Naredimo periskop (g. Miroslav Zor) — 18.40 20 letni razvoj jugos. socialne politike z vidika del. prava (g. dr. Branko Alujevič) — 19 Napovedi, poročila — 19.30 Nac. ura — 19.50 Prirodopisne zanimivosti (g. prof. Fr. Pengov) — 20.15 Stolni orgolski koncert, g. prof. Matija Tome — 20.40 Repertoar koncert nekaterih angleških skladb — 21.20 Drospevi: gđ. Poljka Zupanova in g. Lida Vedral-Kalinova, pri klavirju g. prof. M. Lipovšek — 22 Napovedi, poročila — 22.15 Kvartet mandolin.

Drugi programi

Torek, 17. jan.: Belgrad: 20.30 Koncert komorne glasbe, 21. Narodne pesmi — Zagreb: 21. Koncert zabavne glasbe — Brno: 20.25 Koncert narodne glasbe — Praga: 19.30 Prenos iz opere — Solija: 20 Beethovenove skladbe, 20.55 Ruske romance — Varšava: 21 »Quo vadis« — solisti, zbor in orkester — Bukarešta: 21.05 Mozart: Requiem — Dunaj: 20.10 Pisan večer, 22.25 Brahmsove skladbe — Königsberg: 20.10 Pisan večer — Milan: 22.50 »Gianni Schicchi«, opera — Rim: 21 Simfonični koncert — Monokovo: 20.10 Veseloigra, 21.25 Godalni kvartet.

Norman Railly Raine:

JUNAŠTVA ROBINA HOODA

ZGODOVINSKI ROMAN S SLIKAMI

Popolnoma si je bil v svesti svoje aramote in vedel je, da je bil z njo znamenovan zdaj pred vsemi normanskimi plemiči za tako dolgo, dokler se mu ne bo posrečilo zbrisati s sebe tega madeža na tako dostojen način, kakor se za potomca Gishournerjev spodobi. Zolčni način, s katerim je govoril princ, jeza, ker je dvomil nad njunimi izgovori in opravičili — vse to ga je še bolj poniževalo in zlasti še pred nottinghamskim sodnikom, za katerega stvar ni bila tako žalostna in porazna. V Guyjevi duši je kipele kakor bi v njej razsajal vihar, kri se je zaganjala, vse bitje si je strastno želelo krvavega masčevanja. Čimprej mora to sramotno izbrisati s sebe, oprati mora to svoje ponosno in svetlo ime, ki so ga vse doslej plemiči izgovarjali s spoštovanjem in strahom, ponovno mora zasijati z junaškim dejanjem, s katerim bo ugonobil tega divjaka, usokla, saksonskega plemiča Robina Hooda. Potem pa se mu v spomin pokaže trenutek, ko se je v dvorani na svojem gradu pred odhodom v Kennworth Castle pogovarjal z nekimi plemiči o Robinu Hoodu. Spomnil se je tudi svojih besedi, kaj je bil dejal takrat: da bo on sam, osebnost, ujel Robina Hooda, čim se vrne s pota. Pa glej! Ravno narobe se je bilo zgodilo! Robin je njega ujel, in še več: da bi ga osmešil, ga je oblečenega v cunje, ki jih je bil prej nosil bogve kateri umazani saksonski bošjak, poslal iz tabo-

rišča naravnost pred princa. To torej naj bi mu bila sporočila tiista usodna puščica, ki je bila priletela takoj nenadajana iz neke skrivnostne odprtine, puščica, ki ni bila namenjena njemu, ampak ukazu, s katerim je bil princ Ivan odredil siru Guyu odhod v Kennworth Castle ter mu dal v ta namen vsa potrebna pooblastila. In namesto davkov je bil zdaj pripeljal princa Ivanu samega sebe, oblečen v cunje se je moral prikazati pred njim, davke pa je vzel in si jih prisvojil Robin Hood. Srce se mu je krčilo pri misli na vse to in čudna koprenasta meglica mu je začela legati na oči. Iz vsega tega razglabljanja pa ga je zdaj nenadoma iztrgal in prebudil surovi glas princa Ivana. Ki je hotel do podrobnosti vedeti, kako se je vse primerilo. Princ Ivan jima je sedel nasproti, njemu in nottinghamskemu sodniku iz oči v oči — ne kot visoki prijatelji, ampak kakor jezen sodnik, ves besen, ker je bil Guy prišel praznih rok iz Kennworth Castleja, kjer se je bil obetal tako lep dobiček.

»Vzel je tedaj, kakor praviš, vse, kar ete bili nabrali?« je vprašal stroga in mračno princ Ivan.

»Vse, čeprav smo se branili in hrabro borili...« je odgovoril sir Guy. Princ s tem odgovorom ni bil zadovoljen. Prepričan je bil, da ta izgovor ne drži. Če se človek bori, mora biti ranjen, ta pa je lepo cel! To bi bilo nemogoče, zlasti še,

ker je prihajal v tej borbi vpoštev tak korenjak in junak, kakršen je bil Robin Hood. In princ je vedel, da sir Guy laže. Zato mu tudi ni prišlo niti na misel, da bi nehal izpraševati.

»Praviš, da ste se botlili! Kje pa so rane? Kje pa imate ljudi? Niti enega nista pripeljala s seboj! To se pravi, da so vsi ostali v ujetništvu in bodo morda čez čas celo pomagali Robinu, kadar se vnovič spravi nad vaju!«

»Lady Marian je bila z nama, ona ve vse! Sovražnikov je bilo preveč in borba je bila nemogoča!« prizna končno s tihim glasom sir Guy, skloni glavo in se zastrmi v tla.

»In nobeden od vaju nima celo niti najmanjšega brazgotinice od puščice! Kaj se sploh ništa poskusila boriti? Strahopetca, bojazljivca!« je zarjul princ ter se ježno preedel na svojem, z divjačnim usmjem prevlečenem naslonjačem.

Sir Guy in nottinghamski sodnik nista odgovorila. Vsaka obramba in vsak zagovor bi bil tod odveč, nemogoče in smešno. Princ pa je nadaljeval z istim ogorčenim in ostrim glasom:

»Pa tistih trideset tisoč zlatnikov je tudi ostalo pri onem prokletem razbojniku!«

Sir Guy potrdi resničnost tega dejstva le s komaj opaznim kimanjem iz zadrege in sramote.

»Ujeti ga moraš, ali razumeš? Moraš mi ga ujeti!« zavpije hripavo in besno princ ter pri teh besedah z vso silo udari po držaju svojega naslonjača.

»Razumem, toda povej mi, princ, kaj predlašaš in kako meniš, da bi ga lahko ujeti?« reče zdaj sir Guy z nekoliko mirnejšim glasom. Izpraševanja in preiskava

sta bila v kraju, čim je princ začel dajati zapovedi in ukaze; zapovedi in ukaze pa še celo navadni ljudje, kaj šele plemiči, mnogo rajši poslušajo in nanje samozvestneje odgovarjajo kakor na karanje in psovke. To vprašanje sira Guya — razložno in jasno je v njem zvenelo občutno posmehovanje — pa ni zadelo v pravi cilj. Princ je surovo želo pri priči začutil in vnovič sta se v njem vnela jeza in ogorčenje nad sirom Guyjem. Zardel je, pogledal sira Guya kakor bi ga hotel za bit v tla in dejal:

»Pazi se! Srečen in vesel bodi, ker sem ti pustil glavo na mah!«

Sir Guy se zdrne, in da bi popravil predrznost svojih besedi, začne počasi in prepričljivo:

»Princ! Morda bi zbral vojsko in obkolil Sherwood? Le ukaži! To bi se od vsega še najbolj obneslo!«

»Tudi to ne bi mnogo pomagalo! Tudi, če bi ga stienil kakor stiska vrvi obesečen vrta, se bi ti ušel! Tak je! Niti s tisoč strelci ga ne bi ujeli!« odvrne princ že mnogo mirnejše. Potem pa skoči nenadoma na noge nottinghamski sodnik, ki je vse dotlej tiho sedel na svojem mestu, kakor bi ga sploh ne bilo v dvorani. Prikloni se pred princem in veselo spregovori:

»Strelcev! Strelcev, ete dejali, princ! Glejte, pri priči mi je prišlo na misel, kako ga bomo najlažje ujeli!«

Princ ga nekaj časa gleda, potem pa mu ukaže:

»Snemi to prismojeno kapa z glave!« Nottinghamski sodnik, ki je bil povsem pozabil, da ima na glavi še vedno uporniško kapo, se ni bil niti spomnil, da bi se bil pred princem odkril. Zdaj pa

brž seže ponjo, jo sname ter zadega ob tla s tako smešno kretnjo, da se je moral zasmejati celo sam princ, kakor je bil sicer jezen.

»Glejte, Vi ete omenili strelce, meni pa so, čim ete to besedo izrekli, prišle na misel puščice! S puščico ga bomo najlažje in najzanesljiveje ujeli!«

»Kako, misliš ta napraviti?« ga vpraša princ. Sodnikove besede so ga živo zanimalo, tako da je v tem hipu skoraj že pozabil na sira Guya.

»Past mu bomo nastavili, princ!«

»Ne moremo, in tudi, če bi jo postavili, nam ne bi bilo prav nič pomagalo! Preveč dobro ga varujejo njegovi ljudje!« se vmeša v pogovor sir Guy, ki je očito hotel na ta način zmanjšati in osmešiti vrednost sodnikovega predloga.

»Pusti ga, naj govori!« pravi princ, nottinghamski sodnik pa se zvito zareži in kakor bi odgovarjal na Guyjev ugovor, reče:

»Ukanili ga bomo! Priredili bomo viteško tekmovanje v streljanju s puščicami!«

»No, in kaj?« vpraša princ, ki se mu je bila v prvem hipu ta misel zazdela precej otročja in naivna.

»Robin je odličnejši strelce! Brez dvoma nam bo nasedel! Hotel bo na tem tekmovanju proslaviti ime svojega naroda, da bi pokazal, kaj premorejo tudi saksonski ščeneta — in bo prišel! Ko pa bo tu — z njim ne bomo več imeli prehudega opravka! Obkolili ga bomo z vojsko, ga ločili od njegovih prijateljev, ki bodo brez dvoma prišli z njim, potem pa ga bomo samega zgrabili in ujeli brez težav!«